

अमूल्य विद्यते सर्वम्।

अवबोधनम्।

अ. एकवाक्येन उत्तरं लिखत।

*१. बौद्धविहारः कुत्रासीत्?

उत्तरः अवन्तीनगराद् बहिः विशाले रमणीये तपोवने
बौद्धविहारः आसीत्।

*२. कः भिक्षूणां पिता?

उत्तरः भगवान् सुगतः भिक्षूणां पिता।

*३. भिक्षुः सुगतं प्रति किमर्थं गतः?

उत्तरः भिक्षोः चीवराणि जीर्णानि अतः नूतनचीवराणां कृते
प्रार्थयितुं भिक्षुः सुगतं प्रति गतः।

४. सुगतस्य अनुयायिनः बौद्धविहारे उषित्वा किं कुर्वन्ति स्म?

उत्तरः सुगतस्य अनुयायिनः बौद्धविहारे उषित्वा तथागतस्य
उपदेशम् अनुसरन्तः भिक्षुव्रतानां पालनं कुर्वन्ति स्म।

५. तपोवनं कीदृशैः वृक्षैः विराजमानम् आसीत्?

उत्तरः तपोवनं पत्रपुष्पफलच्छायायुतैः वृक्षैः विराजमानम् आसीत्।

६. तपोवनं कैः समाश्रितम् आसीत्?

उत्तरः तपोवनं विविधपशुपक्षिभिः समाश्रितम् आसीत्।

७. तपोवनं केषां निवासस्थानम् आसीत्?

उत्तरः तपोवनं तपोधनानाम् निवासस्थानम् आसीत्।

८. भिक्षुः कं प्रति जगाम?

उत्तरः भिक्षुः भगवन्तम् प्रति जगाम।

ब. उचितं पर्यायं चित्वा रिक्तस्थानपूर्तिं कुरुत ।

*१. भगवान् सुगत एव _____ पिता ।

(माम् / अस्माकम् / मह्यम्)

उत्तर: भगवान् सुगत एव अस्माकं पिता ।

२. _____ बहिरासीत् विशालं रमणीयं तपोवनम् ।

(अवन्तीनगरस्य / अवन्तीनगरम् / अवन्तीनगराद्)

उत्तर: अवन्तीनगराद् बहिरासीत् विशालं रमणीयं तपोवनम् ।

३. _____ समाश्रितं खल्वेतत्तपोवनम् ।

(विविधपशुपक्षिभिः / विविधपशुपक्षिणाम् /

विविधपशुपक्षिणः)

उत्तर: विविधपशुपक्षिभिः समाश्रितं खल्वेतत्तपोवनम् ।

४. ते स्वयं _____ प्रति गच्छन्ति स्म ।

(भगवन्तः / भगवन्तं / भगवता)

उत्तर: ते स्वयं भगवन्तं प्रति गच्छन्ति स्म ।

क. कः कं वदति? तद् लिखत ।

१. “मम चीवराणि जीर्णानि ।”

उत्तर: भिक्षुः भगवन्तं वदति ।

२. “प्रार्थये ददातु मे नूतनचीवराणि ।”

उत्तर: भिक्षुः भगवन्तं वदति ।

ड. सत्यं वा असत्यम् इति लिखत।

१. धनिकानां निवासस्थानं खल्वेतत्तपोवनम्।

उत्तर: असत्यम्।

२. सुगतस्य अनुयायिनः भिक्षुव्रतानां पालनं कुर्वन्ति स्म।

उत्तर: सत्यम्।

३. भगवान् स्वयं भिक्षुं प्रति गच्छति स्म।

उत्तर: असत्यम्।

इ. उचितं कारणं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत।

१. भिक्षवः विविधसमस्यानां निराकरणार्थं स्वयं गौतमबुद्धं प्रति गच्छन्ति स्म। यतः _____

(सः एव अस्माकं पिता इति ते अमन्यन्त। /

तत्र तेषां बहवः समस्याः आसन्।)

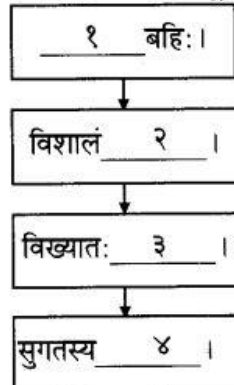
उत्तर: भिक्षवः विविधसमस्यानां निराकरणार्थं स्वयं गौतमबुद्धं प्रति गच्छन्ति स्म। यतः सः एव अस्माकं पिता इति ते अमन्यन्त।

२. भिक्षुः नूतनचीवराणि दातुं भगवन्तं प्रार्थयत्। यतः _____
(तदा दीपावलिः आसीत्।/ तस्य चीवराणि जीर्णानि।)

उत्तर: भिक्षुः नूतनचीवराणि दातुं भगवन्तं प्रार्थयत्। यतः तस्य चीवराणि जीर्णानि।

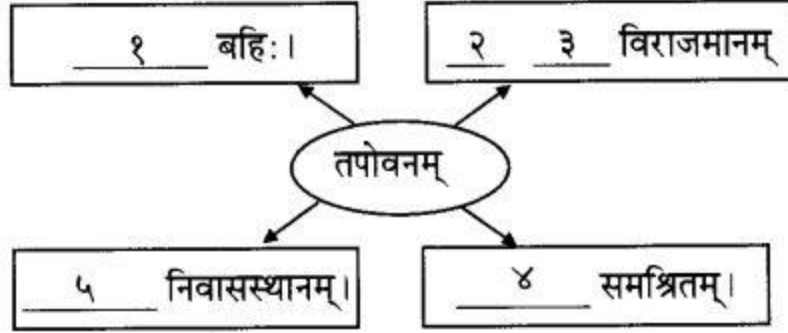
पृथक्करणम्।

१. गद्यांशं पठित्वा वृक्षरेखाचित्रं पूरयत।

उत्तर: १. अवन्तीनगराद् २. तपोवनम्
३. बौद्धविहारः ४. अनुयायिनः

२. गद्यांशे तपोवनस्य वर्णनं पठित्वा जालरेखाचित्रं पूरयत ।

- उत्तर: १. अवन्तीनगराद्
२. पत्रपुष्पफलच्छायायुतैः
३. वृक्षैः
४. विविधपशुपक्षिभिः
५. तपोधनानां

क्रमसंयोजनम् ।

१. अधोदत्तानि वाक्यानि क्रमानुसारं संयोज्य लिखत ।
- भिक्षुः भगवन्तं प्रणम्य अधोमुखः अतिष्ठत् ।
  - भिक्षुः नूतनचीवराणां कृते प्रार्थितवान् ।
  - भिक्षुः भगवन्तं प्रति जगाम ।
  - भगवता भिक्षुः पृष्टः ।
- उत्तर: i. भिक्षुः भगवन्तं प्रति जगाम ।
ii. भिक्षुः भगवन्तं प्रणम्य अधोमुखः अतिष्ठत् ।
iii. भगवता भिक्षुः पृष्टः ।
iv. भिक्षुः नूतनचीवराणां कृते प्रार्थितवान् ।

शब्दज्ञानम् ।

अ. गद्यांशे पर्यायवाचिशब्दं चिनुत ।

- *१. ऋषयः, मुनयः, तपस्विनः (तपस्वी लोक) = तपोधनाः ।
*२. तथागतः, बुद्धः, सर्वज्ञः, धर्मराजः = सुगतः ।
(भगवान् बुद्ध)
*३. पुरातनम्, शीर्णम्, प्राचीनम् = जीर्णम् ।
४. मनोहरम्, रम्यम्, मनोरमम् = रमणीयम् ।
५. पादपः, तरुः, भूरुहः, महीरुहः = वृक्षः ।
६. प्रसिद्धः, ख्यातः, प्रथितः, प्रख्यातः, विश्रुतः = विख्यातः ।
७. उपासकाः, अनुचराः, अनुजीविनः, = अनुयायिनः ।
अनुगाः
८. जनकः, जन्मदाता, तातः (वडील) = पिता ।
९. भिक्षुकः, श्रमणः, परिव्राजकः = भिक्षुः ।
१०. नत्वा, वन्दित्वा = प्रणम्य ।
११. नव, नवीनम् = नूतनम् ।

ब. गद्यांशे विलोमपदं चिनुत ।

१. कुख्यातः, कुप्रसिद्धः × विख्यातः ।
२. उन्मुखः × अधोमुखः ।
३. जीर्णम् × नूतनम् ।
४. आगच्छन्ति × गच्छन्ति ।

क. समूहेतरं पदं चित्वा लिखत ।

१. तथागतः तपोधनः, गौतमबुद्धः, सुगतः
उत्तरः तपोधनः ।

२. भिक्षवः, तपोधनाः, अनुयायिनः, बौद्धविहारः

उत्तरः बौद्धविहारः।

३. मे, अतः, स्म, खलु

उत्तरः मे।

४. कुर्वन्ति, प्रार्थये, अकथयत्, मन्यन्ते

उत्तरः अकथयत्।

५. मन्यन्ते, जगाम, गच्छन्ति, कुर्वन्ति

उत्तरः जगाम।

ड. चतुर्थपदं लिखत।

१. कोऽपि : कः + अपि :: सोऽतिष्ठत् : _____

उत्तरः कोऽपि : कः + अपि :: सोऽतिष्ठत् : सः + अतिष्ठत्

२. अकुर्वन् : कुर्वन्ति स्म :: अगच्छन् : _____

उत्तरः अकुर्वन् : कुर्वन्ति स्म :: अगच्छन् : गच्छन्ति स्म

३. सुगत : सुगतस्य :: तथागत : _____

उत्तरः सुगत : सुगतस्य :: तथागत : तथागतस्य

४. तपोधन : तपोधनानाम् :: विविधसमस्या : _____

उत्तरः तपोधन : तपोधनानाम् :: विविधसमस्या : विविधसमस्यानाम्

इ. धातुसाधित-अव्ययानां चयनम्।

१. गद्यांशे आगते पूर्वकालवाचक-धातुसाधित-अव्यये चित्वा लिखत।

उत्तरः त्वान्त-अव्ययम्-
उषित्वा।

ल्यबन्त-अव्ययम्-
प्रणम्य।

फ. सन्धिविच्छेदं कुरुत।

*१. खल्वेतत्तपोवनम् = खलु + एतत् +
तपोवनम्।

* २. तथागतस्योपदेशामृतमनुसरन्तः = तथागतस्य +
उपदेशामृतम् +
अनुसरन्तः।

* ३. युष्माभिर्यत् = युष्माभिः + यत्।

४. बहवोऽनुयायिनः = बहवः + अनुयायिनः।

५. सोऽतिष्ठत् = सः + अतिष्ठत्।

ग. सन्धिं कुरुत।

*१. बहिः + आसीत् = बहिरासीत्।

*२. तत्र + उषित्वा = तत्रोषित्वा।

*३. आसीत् + एकः = आसीदेकः।

४. एव + अस्माकम् = एवास्माकम्।

५. कः + अपि = कोऽपि।

ह. विशेष्य-विशेषण – अन्वितिः।

१. विशेष्य - विशेषणानां मेलनं कुरुत।

	‘अ’ गट		‘ब’ गट
i.	जीर्णानि	अ.	तपोवनम्
ii.	रमणीयम्	ब.	बौद्धविहारः
iii.	भगवान्	क.	चीवराणि
iv.	विख्यातः	ड.	सुगतः

उत्तरः i. जीर्णानि चीवराणि।

ii. रमणीयं तपोवनम्।

iii. भगवान् सुगतः।

iv. विख्यातः बौद्धविहारः।

२. रिक्तस्थानपूर्तिं कुरुत।

i. रमणीयं तपोवनम्।

_____ भाषा।

_____ पर्वतः।

उत्तरः रमणीयं तपोवनम्।

रमणीया भाषा।

रमणीयः पर्वतः।

ii. विख्यातः बौद्धविहारः।

_____ पाठशाला।

_____ नाटकम्।

उत्तरः विख्यातः बौद्धविहारः।

विख्याता पाठशाला।

विख्यातं नाटकम्।

iii. चीवराणि जीर्णानि ।

_____ जीर्णे ।

_____ जीर्णम् ।

उत्तरः चीवराणि जीर्णानि ।

चीवरे जीर्णे ।

चीवरं जीर्णम् ।

अवबोधनम् ।

अ. एकवाक्येन उत्तरत ।

*१. वस्तुनः उपयोगः कथं करणीयः ?

उत्तरः उपभुज्य त्यजत इति विचारं दूरीकृत्य विविधप्रकारैः

पुनः पुनः वस्तुनः उपयोगः करणीयः ।

*२. का विचारसरणिः अनुसरणीया ?

उत्तरः मा कुरुत अनावश्यकक्रयणमिति भारतीया

विचारसरणिः अनुसरणीया ।

३. भिक्षुणा पुरातनचीवराणां किं कृतम् ?

उत्तरः भिक्षुणा पुरातनचीवरं शयनीयरूपेण उपयोजितम् ।

४. भिक्षुणा पुरातनमुपधानस्य किं कृतम् ?

उत्तरः भिक्षुणा पुरातनमुपधानं पादस्वच्छीकरणाय द्वारे
पादपोशी इति स्थापितम् ।

५. भिक्षुणा पुरातनपादपोशिनः सूत्राणि कस्य कृते वर्तिरूपेण
उपयुज्यन्ते ?

उत्तरः भिक्षुणा पुरातनपादपोशिनः सूत्राणि दीपस्य कृते वर्तिरूपेण
उपयुज्यन्ते ।

६. भगवता भिक्षवे कानि दत्तानि ?

उत्तरः भगवता भिक्षवे नूतनचीवराणि दत्तानि ।

ब. उचितं पर्यायं चित्वा रिक्तस्थानपूर्तिं कुरुत।

*१. किं कृतं _____। (तुभ्यम् / त्वया / त्वम्)

उत्तर: किं कृतं त्वया।

२. _____ रात्रौ तद् उपधानरूपेण गृह्णामीति।

(अहम् / आवाम् / वयम्)

उत्तर: अहं रात्रौ तद् उपधानरूपेण गृह्णामीति।

३. पुरातनपादपोशिनः सूत्राणि _____ कृते वर्तिरूपेण उपयुज्यन्ते।

(दीपान् / दीपैः / दीपस्य)

उत्तर: पुरातनपादपोशिनः सूत्राणि दीपस्य कृते वर्तिरूपेण उपयुज्यन्ते।

४. भगवता _____ नूतनचीवराणि दत्तानि।

(तस्मात् / तस्मै / तस्य)

उत्तर: भगवता तस्मै नूतनचीवराणि दत्तानि।

क. कः कं वदति? तद् लिखत।

१. “किं कृतं त्वया पुरातनशयनीयस्य?”

उत्तर: भगवान् भिक्षुं वदति।

२. “अहं रात्रौ तद् उपधानरूपेण गृह्णामि।”

उत्तर: भिक्षुः भगवन्तं वदति।

३. “कुत्रास्ति ते पुरातनमुपधानम्?”

उत्तर: भगवान् भिक्षुं वदति।

४. “पादस्वच्छीकरणाय पादपोशी इति स्थापितम्।”

उत्तरः भिक्षुः भगवन्तं वदति।

५. “पुरातनपादपोशिनः सूत्राणि दीपस्य कृते वर्तिरूपेण उपयुज्यन्ते।”

उत्तरः भिक्षुः भगवन्तं वदति।

ड. सत्यं वा असत्यं तद् लिखत।

१. भिक्षुणा पुरातनचीवरं पादपोशी इति स्थापितम्।

उत्तरः असत्यम्।

२. पुरातनमुपधानस्य सूत्राणि वर्तिरूपेण उपयुज्यन्ते।

उत्तरः असत्यम्।

३. भगवता तस्मै नूतनचीवराणि दत्तानि।

उत्तरः सत्यम्।

४. क्षुद्रवस्तुनः निर्माणे नैसर्गिकसाधनानां आवश्यकता न विद्यते।

उत्तरः असत्यम्।

५. येनकेनापि रूपेण वस्तुनः उपयोगः भवत्येव।

उत्तरः सत्यम्।

इ. उचितं कारणं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत ।

१. _____ अतः भिक्षुणा तद् पादपोशी इति स्थापितम् ।
(पुरातनमुपधानं जीर्णं जातम् /
द्वारात् बहिः मृत्तिका आसीत्)

उत्तरः पुरातनमुपधानं जीर्णं जातम् अतः भिक्षुणा तद् पादपोशी
इति स्थापितम् ।

२. भगवता भिक्षवे नूतनचीवराणि दत्तानि । यतः _____
(तस्य समीपे बहूनि चीवराणि आसन् । /
पुरातनचीवराणाम् उपयोजनविषये ज्ञात्वा सः प्रसन्नः ।)

उत्तरः भगवता भिक्षवे नूतनचीवराणि दत्तानि । यतः
पुरातनचीवराणाम् उपयोजनविषये ज्ञात्वा सः प्रसन्नः ।

३. वस्तुवस्तुनः उपयोगः करणीयः । यतः _____
(क्षुद्रवस्तुनः निर्माणेऽपि नैसर्गिकसंसाधनं तथैव
मानवीयपरिश्रमाः आवश्यकाः । /
नूतनवस्तुनः उपलब्धिः न सुलभा ।)

उत्तरः वस्तुवस्तुनः उपयोगः करणीयः । यतः क्षुद्रवस्तुनः निर्माणेऽपि
नैसर्गिकसंसाधनं तथैव मानवीयपरिश्रमाः आवश्यकाः ।

४. उपभुज्य त्यजत इति विचारः दूरीकर्तव्यः । यतः _____
(सर्वाणि वस्तूनि अधुना महार्घाणि जातानि । /
वस्तुनः विविधप्रकारैः पुनःपुनः उपयोगं कर्तुं शक्नुमः ।)

उत्तरः उपभुज्य त्यजत इति विचारः दूरीकर्तव्यः । यतः वस्तुनः
विविधप्रकारैः, पुनःपुनः उपयोगं कर्तुं शक्नुमः ।

माध्यमभाषया स्वमतप्रकटनम् ।

१. 'उपभुज्य त्यजत' इति विचारः योग्यः वा अयोग्यः? एतस्य विषये स्वमतं माध्यमभाषया प्रकटयत ।

[टीप- स्वमत अभिव्यक्तीसाठी विचारलेल्या काही प्रश्नांची उत्तरे दोन प्रकारे देता येऊ शकतात, सकारात्मक आणि विरोधात्मक ती दोन प्रकारे कशी लिहिली जाऊ शकतात हे दाखविण्यासाठी आम्ही येथे दोन उत्तरे दिली आहेत.]

उत्तर: 'अमूल्यं विद्यते सर्वम्।' ही गौतमबुद्धांची कथा या जगातील प्रत्येक वस्तू उपयुक्त आहे, असा संदेश देते. 'गरजेपेक्षा अधिक खरेदी करू नका' या भारतीय विचारसरणीला ही कथा पुष्टी देते. 'वापरा आणि फेकून द्या' अशी वृत्ती आढळणाऱ्या या काळात 'प्रत्येक वस्तूचा तिच्या अंतापर्यंत पुनरुपयोग करून नैसर्गिक संपदेचे व मानवी परिश्रमांचे रक्षण करणे' आपल्यासाठी हितकारक ठरेल.

प्रस्तुत कथा आपल्याला 'क्षुल्लक वस्तूचा ही तिच्या क्षमतेपर्यंत पूर्ण वापर करावा' ही शिकवण देते. भिक्षूने आपली वस्त्रे जीर्णशीर्ण झाली होती, तरीही त्यांचा त्यांच्या क्षमतेच्या अंतापर्यंत वापर केला. त्याने त्यांचा अंधरूण, उशी नंतर पायपुसणे आणि सर्वात शेवटी दिव्याच्या वाती म्हणून उपयोग केला. यातून हे लक्षात येते की प्रत्येक वस्तूचा जो अपेक्षित विशिष्ट उपयोग आहे, त्यापलीकडेही तिचा अनेकविध प्रकारे वापर होऊ शकतो. आपण आपल्या अभिनव कल्पना योजून त्या वस्तूची अधिकाधिक उपयुक्तता मिळवू शकतो. क्षुल्लक वस्तूच्या निर्मितीसाठीही लागणारी नैसर्गिक साधन-संपत्ती व मानवी परिश्रमांची गरज लक्षात घेऊन प्रत्येकाने त्या वस्तूच्या अंतापर्यंत तिचा वापर केला पाहिजे. वस्तू विकत घेतल्यानंतर केवळ आवडली नाही म्हणून ताबडतोब ती टाकून देणे टाळून आपण त्या परिश्रमांचा मान ठेवावा. तसेच भारतीय विचारसणीप्रमाणे अनावश्यक वस्तूची खरेदी टाळावी.

अशाप्रकारे 'वापरा आणि फेकून द्या' ही संस्कृती त्यागून आपण नैसर्गिक साधनसंपत्तीचे रक्षण केले पाहिजे आणि घनकचऱ्याची निर्मिती टाळली पाहिजे.

किंवा

उत्तर: 'अमूल्यं विद्यते सर्वम्।' ही गौतमबुद्धांची कथा 'प्रत्येक गोष्ट उपयुक्त आहे' हा संदेश देते. आणि 'आवश्यकतेपेक्षा अधिक खरेदी करू नये' या भारतीय विचारसरणीला पुष्टी देते.

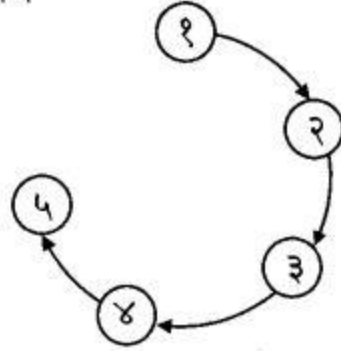
पाठातील कथा क्षुल्लक वस्तूचाही तिच्या अंतापर्यंत वापर केला पाहिजे. ही शिकवण देते, असे

असले तरी जलदगतीने बदलणाऱ्या आणि विकसित होणाऱ्या या जगात नवनवीन आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या व शोधांच्या साहाय्याने आपल्याला स्वतःला त्या दर्ज्याप्रमाणे राहावे लागते. दररोज विविध क्षेत्रात लागणाऱ्या नवनवीन शोधांमुळे आधुनिक पद्धती व प्रवृत्ती यांत बदल होतो. नवीन उपकरणं विकसित होतात जी लहान आकारात तर असतातच परंतु वेगवान आणि सुलभतर सेवा पुरविणारी असतात. शहरीकरणाचा दुष्परिणाम म्हणजे शहरांतील वाढती लोकसंख्या! त्यामुळे लोकांची घरे लहान व त्यात साठविण्याची जागाही कमी पडते. म्हणून अशा परिस्थितीत जुन्या, मोडकळीस आलेल्या वस्तू टाकून देणेच शहाणपणाचे ठरते. तसेच जागतिकीकरणामुळे ग्राहकाकडे खरेदी करताना अनेक पर्याय असतात आणि म्हणूनच लोक जुन्या वस्तूंच्या बदल्यात नवीन वस्तू घेणे पसंत करतात. तसेच लोक पुनरुपयोगासाठी ज्या वस्तूवर प्रक्रिया केली जाऊ शकते; अशा वस्तू वापरणे पसंत करतात. तंत्रज्ञानातील मर्यादित प्रगतीमुळे निवासाच्या प्रशस्त जागा, कमी लोकसंख्या इ. मुळे पूर्वी वस्तू तिच्या अंतापर्यंत वापरणे सोयीस्कर होते. परंतु या काळात इतक्या जलदगतीने विकास होत असताना एखाद्या वस्तूचा तिच्या विशिष्ट उपयोगाव्यतिरिक्त इतर कार्यासाठी तिचा वापर करणे अशक्य आहे.

विकसनशील जगामुळे लोकांच्या गरजा वेगाने बदलत आहेत अशावेळी आपण व्यवहारात 'वापरा आणि फेकून द्या' ही वृत्ती टाळू शकत नाही, असे असताना मात्र या प्रवृत्तीमुळे कचरा निर्माण होणार नाही; तर तो योग्यरित्या पुनरुपयोगासाठी प्रक्रिया करून पुन्हा वापरला जाईल याची मात्र आपण काळजी घेतली पाहिजे.

पृथक्करणम्।

१. भिक्षुणा कस्य कः उपयोगः कृतः तद् गद्यांशे पठित्वा जालरेखाचित्रे क्रमानुसारं वस्तूनि लिखत।
पादपोशी, शयनीयम्, दीपस्य कृते वर्तिः, उपधानम्
पुरातनचीवराणि

- उत्तरः १. पुरातनचीवराणि। २. शयनीयम्।
३. उपधानम्। ४. पादपोशी।
५. दीपस्य कृते वर्तिः।

क्रमसंयोजनम्।

१. क्रमानुसारं वाक्यानि संयोजयत।
- कुत्रास्ति ते पुरातनमुपधानम्?
  - भगवता तस्मै नूतनचीवराणि दत्तानि।
  - तद् उपधानरूपेण गृह्णामि।
  - किं कृतं त्वया पुरातनचीवराणाम्?
- उत्तरः i. किं कृतं त्वया पुरातनचीवराणाम्?
- तद् उपधानरूपेण गृह्णामि।
  - कुत्रास्ति ते पुरातनमुपधानम्?
  - भगवता तस्मै नूतनचीवराणि दत्तानि।

शब्दज्ञानम्।

अ. गद्यांशे पर्यायशब्दं चिनुत।

*१. पुरातनम्, शीर्णम् (जुने)	= जीर्णम्।
२. रजनी, निशा, निशीयिनी, त्रियामा	= रात्रिः।
३. श्रुत्वा, निशम्य (ऐकून)	= आकर्ण्य।
४. अवदत्, अगदत्, अभाषत, अभणत् (म्हणाला)	= अवोचत्।
५. तन्तुः, रज्जुः, स्यूः (धागा) आणि वचनम्, वाक्यम्, विधिः, (वाक्य)	= सूत्रम्।
६. दीपकः, प्रदीपः, केतुः	= दीपः।
७. प्रयत्नः, श्रमः, उद्योगः, आयासः	= परिश्रमः।
८. मनोहरम्, रमणीयम्	= चित्ताकर्षकम्।
९. चित्तम्, चेतः, मानसम्	= मनः।
१०. अनुसरणीया, अनुसर्तव्या	= अनुकरणीया।
११. अनर्घम्, बहुमूल्यम्	= अमूल्यम्।

ब. गद्यांशे विलोमपदं चिनुत।

*१.	नूतनम्, नवीनम्	×	पुरातनम्।
*२.	विक्रयणम्	×	क्रयणम्। (खरेदी)
*३.	विनाशः	×	निर्माणम्।
*४.	निरूपयोगः	×	उपयोगः।
*५.	अविचारः	×	विचार।
*६.	अपूर्णता	×	पूर्णता।
*७.	आवश्यकम्	×	अनावश्यकम्।

क. भिन्नार्थकशब्दानां ज्ञानम्।

‘सूत्रम्’ इत्यर्थे तन्तुः (धागा), विधिः (सूत्र) च।

- i. सूत्राणि दीपस्य कृते वर्तिरूपेण उपयुज्यन्ते।
एतस्मिन् वाक्ये ‘सूत्रम्’ इत्युक्ते तन्तुः।
- ii. गणितशास्त्रे सूत्राणि उपयुज्यन्ते।
एतस्मिन् वाक्ये ‘सूत्रम्’ इत्युक्ते विधिः।

ड. समूहेतरपदं चित्वा लिखत।

१. पादपोशी, उपधानम्, नूतनचीवराणि, शयनीयम्
उत्तरः नूतनचीवराणि।

२. कथयति, प्रत्युवाच, पप्रच्छ, उवाच
उत्तरः कथयति।

३. पृष्टम्, स्थापितम्, गृह्णामि, दत्तानि
उत्तरः गृह्णामि।

४. श्रुत्वा, बहिः, क्रीत्वा
उत्तरः बहिः।

५. मया, उपभुज्य, दूरीकृत्य, आकर्ण्य
उत्तरः मया।

६. स्मर्तव्यम्, अनुकरणीया, सहजतया, कर्तव्यम्
उत्तरः सहजतया।

७. त्यजामः, रोचते, गृह्णामि, प्रत्यवदत्
उत्तरः प्रत्यवदत्।

इ. चतुर्थपदं लिखत।

१. भगवत् : भगवता :: युष्मद् : _____
उत्तर: भगवत् : भगवता :: युष्मद् : त्वया

२. वच् : उवाच :: प्रच्छ : _____
उत्तर: वच् : उवाच :: प्रच्छ : पप्रच्छ

३. वच् : उवाच :: प्रति + वच् : _____
उत्तर: वच् : उवाच :: प्रति + वच् : प्रत्युवाच

४. क्री : क्रीत्वा :: श्रु : _____
उत्तर: क्री : क्रीत्वा :: श्रु : श्रुत्वा

५. आ + कर्ण् : आकर्ण्य :: उप + भुज् : _____
उत्तर: आ + कर्ण् : आकर्ण्य :: उप + भुज् : उपभुज्य

६. कृ : कुरुत :: त्यज् : _____
उत्तर: कृ : कुरुत :: त्यज् : त्यजत

७. कृ : कर्तव्यम् :: स्मृ : _____
उत्तर: कृ : कर्तव्यम् :: स्मृ : स्मर्तव्यम्

फ. धातुसाधित-अव्ययानां चयनम्।

१. गद्यांशे आगतानि पूर्वकालवाचक-धातुसाधित-
अव्ययानि चित्वा लिखत।

उत्तर: त्वान्त-अव्यये

i. श्रुत्वा। ii. क्रीत्वा।

ल्यबन्त-अव्ययानि-

i. आकर्ण्य। ii. उपभुज्य।

iii. दूरीकर्त्य।

ग. सन्धिविच्छेदं कुरुत।

*१. तच्छ्रुत्वा	=	तत् + श्रुत्वा।
२. गृह्णामीति	=	गृह्णामि + इति।
३. मयेति	=	मया + इति।
४. प्राचीनैषा	=	प्राचीना + एषा।
५. निर्माणेऽपि	=	निर्माणे + अपि।
६. भवत्येव	=	भवति + एव।

ह. सन्धिं कुरुत।

१. शयनीयरूपेण + उपयोजितम्	=	शयनीयरूपेणोपयोजितम्।
२. तत् + आकर्ण्य	=	तदाकर्ण्य।
३. कुत्र + अस्ति	=	कुत्रास्ति।
४. स्मर्तव्यम् + इदम्	=	स्मर्तव्यमिदम्।

ई. विशेष्य-विशेषण – अन्वितिः।

१. उचितं विशेषणं लिखित्वा रिक्तस्थानपूर्तिं कुरुत।

i. _____ उपधानम्।

उत्तरः पुरातनम् उपधानम्।

ii. प्राचीना कथा।

_____ कथे।

_____ कथाः।

उत्तर: प्राचीना कथा।

प्राचीने कथे।

प्राचीनाः कथाः।

iii. चित्ताकर्षकं वस्तु।

_____ वस्तुनी।

_____ वस्तूनि।

उत्तर: चित्ताकर्षकं वस्तु।

चित्तकर्षके वस्तुनी।

चित्ताकर्षकाणि वस्तूनि।

iv. अनावश्यकं क्रयणम्।

_____ प्रयत्नः।

उत्तर: अनावश्यकं क्रयणम्

अनावश्यकः प्रयत्नः।

v. भारतीया विचारसरणिः।

_____ वेशः।

_____ भाषा।

_____ भोजनम्।

उत्तर: भारतीया विचारसरणिः।

भारतीयः वेशः।

भारतीया भाषा।

भारतीयं भोजनम्।

सूचनानुसारं परिवर्तनं कुरुत।

*१. भिक्षुः भगवन्तं प्रति जगाम। ('गम्' १ परस्मैपदम् इति धातोः प्रथमभूतकालस्य रूपं प्रयोजयत।)

उत्तरः भिक्षुः भगवन्तं प्रति अगच्छत्।

स्पष्टीकरण - जगाम = 'गम् → गच्छ' (१ परस्मैपद),
अभ्यस्त परोक्ष भूतकाल,
तृतीय पुरुष एकवचन.
∴ गम् → गच्छ (१ परस्मैपद) प्रथम भूतकाल,
तृतीय पुरुष एकवचन.
= 'अगच्छत्'

*२. ते स्वयं भगवन्तं प्रति गच्छन्ति स्म। ('स्म' निष्कासयत।)

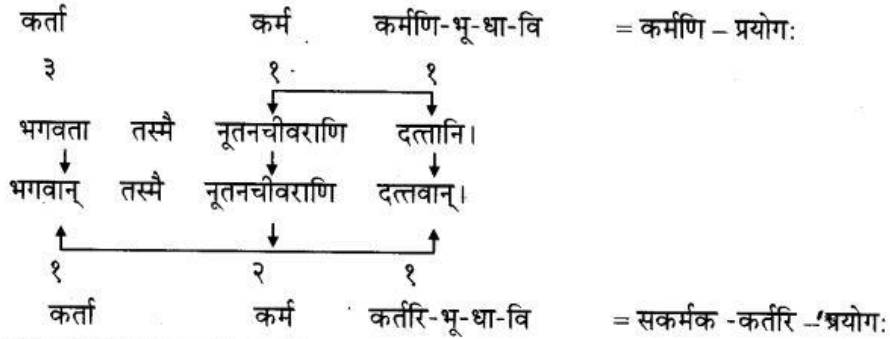
उत्तरः ते स्वयं भगवन्तं प्रति अगच्छन्।

स्पष्टीकरण - वर्तमानकाली क्रियापद + स्म = प्रथम भूतकाली क्रियापद
∴ काढताना क्रियापदाचे पुरुष व वचन न बदलता त्याचे प्रथम भूतकाली रूप करावे.
गच्छन्ति = 'गम् → गच्छ' (१ परस्मैपद) वर्तमानकाल तृतीय पुरुष बहुवचन.
∴ अगच्छन् = 'गम् → गच्छ' (१ परस्मैपद) प्रथम भूतकाल तृतीय पुरुष बहुवचन.

*३. भगवता तस्मै नूतनचीवराणि दत्तानि। (प्रयोगपरिवर्तनं कुरुत।)

उत्तरः भगवान् तस्मै नूतनचीवराणि दत्तवान्।

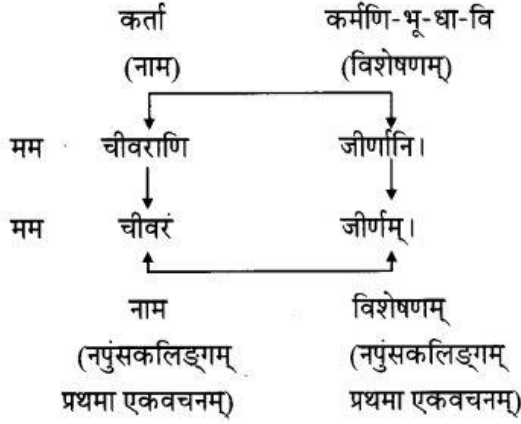
स्पष्टीकरण -

*४. मम चीवराणि जीर्णानि। (एकवचने लिखत।)

उत्तर: मम चीवरं जीर्णम्।

स्पष्टीकरण -

५. भगवतः अनुयायिनः तत्रोषित्वा भिक्षुव्रतानां पालनं कुर्वन्ति स्म। ('स्म' निष्कासयत।)

उत्तर: भगवतः अनुयायिनः तत्रोषित्वा भिक्षुव्रतानां पालनम् अकुर्वन्।

स्पष्टीकरण - वर्तमानकाळ क्रियापद + स्म = प्रथम भूतकाळ क्रियापद

∴ 'स्म' काढताना क्रियापदाचे पुरुष व वचन न बदलता

त्याचे प्रथम भूतकाळी रूप करावे.

कुर्वन्ति = 'कृ' (८ उभयपद येथे परस्मैपद) वर्तमानकाळ तृतीय पुरुष बहुवचन.

∴ अकुर्वन् = 'कृ' (८ उभयपद येथे परस्मैपद) प्रथम भूतकाळ तृतीय पुरुष बहुवचन.

६. तं प्रणम्य अधोमुखः सः अतिष्ठत्। (पूर्वकालवाचकं निष्कासयत।)

उत्तरः सः तं प्राणमत् अधोमुखः अतिष्ठत् च।

स्पष्टीकरण - वाक्यातील पूर्वकालवाचक अव्यय - 'प्रणम्य'.

'प्रणम्य' तील मूळ धातू ओळखा - 'प्र + नम्' (१ परस्मैपद)

वाक्यातील मुख्य क्रियापदाचे अर्थ पुरुष व वचन ओळखा.

'अतिष्ठत्' प्रथम भूतकाळ तृतीय पुरुष एकवचन.

'प्र + नम्' (१ परस्मैपद) या धातूचे तसेच रूप योजा. - 'प्राणमत्'.

आवश्यकतेनुसार शब्दांची फेरमांडणी करा.

दुसऱ्या क्रियापदानंतर 'च' अव्यय योजा.

७. तत् चीवरं मया शयनीयरूपेण उपयोजितम्। (प्रयोगपरिवर्तनं कुरुत।)

उत्तरः तत् चीवरम् अहं शयनीयरूपेण उपयोजितवान्।

स्पष्टीकरण -

